

Linnéuniversitetet

Kalmar Växjö

Examensarbete 15hp

”Som eld och vatten”

*En studie om hur Sverigedemokraterna och
Feministiskt initiativ gestaltas av politiska
kommentatorer i svensk dagspress*

*Författare: Sophia Alhammar & Anna Bäckman
Handledare: Håkan Sandström
Examinator: Göran Palm
Termin: VT2015
Ämne: Medie- och kommunikationsvetenskap
Nivå: C-nivå
Kurskod: 2MK300*

Abstrakt

År 2014 kan beskrivas med ordet supervalår. Detta år stod valet till Europaparlamentet och till Sveriges Riksdag, Kommun och Landsting på den samhälleliga agendan.

Politiska kommentatorer är en utmärkande grupp journalister på framväxt som sällan studeras inom medieforskning. Gruppen ökar allt mer i popularitet och därmed ökar även deras gestaltningsmakt. Med detta som grund ter sig ämnet politiska kommentatorers gestaltningsmakt vara ett angeläget och väsentlig område att bidra med forskning till. Problemformuleringen som skapades med denna tanke som grund lyder: Hur väljer politiska kommentatorer att gestalta Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ i text.

Syftet med studien är att undersöka hur politiska kommentatorer använde sin roll som en av medborgarnas politiska informationskälla med fokus på större delen av supervalåret 2014.

269 artiklar studerades med en kvantitativ innehållsanalys. Vidare studerades 40 artiklar av dessa med kvalitativ textanalys bestående av delar ur den semiotiska begreppsapparaten. Empirin utgörs av artiklar författade under 2014-01-01 till 2014-09-14 av de politiska kommentatorerna: Lena Mellin Aftonbladet, K-G Bergström Expressen, Göran Eriksson Svenska Dagbladet, Ewa Stenberg Dagens Nyheter.

I de fyra politiska kommentatorernas rapportering förekommer det bland annat myter, symboler och metonymer när de gestaltar den politiska sfären. När Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ gestaltas görs detta oftast i stark anknytning till ämnena feminism och invandring. Förutom dessa är ekonomi ett ämne som är starkt representerat i de studerade texterna. Eftersom den höga frånvaron av andra politiska ämnen är påtaglig när partierna gestaltas så kan partierna uppfattas ha en snäv politik, det vill säga enbart engagera sig i mycket få frågor, som ett resultat av den politiska kommentatorns gestaltning.

Studien visar att de fyra politiska kommentatorerna verkar ha ett liknande sätt att gestalta politiska partier på. Den bild av partiernas politik som publiken blir presenterad för av de politiska kommentatorerna kan dessutom uppfattas som verklighetstrogen eftersom den journalistiska gruppen framstår som en expertkälla inom ämnet politik.

Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ gestaltas som enfrågepartier och avvikande i det svenska politiska klimatet. Tack vare att de politiska kommentatorernas gestaltningsmakt och dagordningsmakt i framingprocessen visar sig vara stark i denna studie har gestaltningen troligtvis stor påverkan på sin publik.

Nyckelord

Supervalår, Feministiskt initiativ, Sverigedemokraterna, politisk kommentator, gestaltningsmakt

Tack!

Vi vill börja med att tacka vår hjälpsamma och tålmodiga handledare Håkan Sandström för den konstruktiva kritik samt det stöd vi fått under skrivandet av denna uppsats. Det har varit till stor hjälp att kunna diskutera idéer och framtid med dig samtidigt som du inte låtit någon relevant kritik falla mellan stolarna. Det har sporrat oss till att våga utveckla och förbättra vårt arbete.

Tack vill vi också säga till alla nära och kära som har agerat bollplank och vänner under tiden vi arbetat med uppsatsen. Framförallt riktas ett tack till Fredrik Larsson för din utsökta matlagning och ditt ovärderliga omhändertagande under processens mest svettiga period. Ett särskilt tack även till Maria Bäckman Johansson för ditt engagemang och stöd.

Slutligen säger vi tack till varandra, för att vi under denna undersökning peppat och motiverat varandra genom de kämpigaste bitarna. För att vi fyllt på varandras koppar med kaffe, tvingat ut varandra på promenader för att andas frisk luft och påmint varandra om att det är viktigt att vila när vi sitter och skriver metodavsnitt vid midnatt.

Sophia Alhammar & Anna Bäckman

Innehåll

1 Inledning	1
1.1 Syfte och frågeställning	2
1.1.1 Frågeställning	3
1.2 Disposition	3
2 Bakgrundsbeskrivning	4
2.1 Feministiskt initiativ	4
2.2 Sverigedemokraterna	5
3 Tidigare forskning	6
3.1 Studie av mediernas roll i valrörelsen 2006	6
3.2 Politiska kommentatorers roll i politisk medierapportering	6
3.3 Politisk medierapportering kan bidra till politisk polarisering	7
3.4 Personifiering i politisk nyhetsrapportering	8
4 Teoretiska perspektiv	9
4.1 Social konstruktionism	9
4.2 Teorier om mediegestaltning	9
4.2.1 Framing	9
4.2.2 Gestaltningensmakt	9
4.2.3 Dagordningsmakt	10
4.3 Medielogik	10
4.4 Politisk kommunikation	11
4.4.1 Teorin om den politiska kommunikationens ekologi	11
4.4.2 Teorin om politisk kommunikation som ett expertsystem	11
5 Metod	13
5.1 Ansatser	13
5.1.1 Kvantitativ innehållsanalys	13
5.1.2 Kvalitativ textanalys	14
5.2 Urval	15
5.2.1 Val av politiska partier	15
5.2.2 Urval till kvantitativ innehållsanalys	16
5.2.3 Val av politiska kommentatorer	16
5.2.4 Val av artiklar	17
5.2.5 Urval till kvalitativ textanalys	17
5.3 Sökstrategi	17
5.3.1 Avgränsning i sökord	18
5.3.2 Avgränsning i tid	18
5.3.3 Rensning	18

5.4 Bearbetning av material	19
5.4.1 Kvantitativ innehållsanalys	19
5.4.2 Kvalitativ textanalys	19
5.5 Metodologisk diskussion	20
5.5.1 Reliabilitet	20
5.5.2 Validitet	20
5.5.3 Bortfall	20
5.5.4 Självkritik	20
6 Resultat och analys	22
6.1 Kvantitativ innehållsanalys	22
6.1.1 Innehåll	22
6.1.2 Personifiering	25
6.2 Semiotisk analys	26
6.2.1 Metaforer	26
6.2.2 Symboler	27
6.2.3 Norm och avvikelse	29
6.2.4 Konventionalisering	30
6.2.5 Värde	31
6.2.6 Myter	32
6.2.7 Metonymi	32
6.2.8 Breda koder	33
6.3 Mediegestaltning	33
6.3.1 Framing	33
6.3.2 Gestaltningensmakt	34
6.3.3 Dagordningsmakt	34
7 Slutdiskussion	35
7.1 Svar på frågeställningar	36
7.2 Vidare forskning	37
Referenser	38
Bilagor	II
Bilaga A: Sökord	II
Bilaga B: Kodmall för kvantitativ innehållsanalys	III
Bilaga C: Analysmall för textanalys	IV

1 Inledning

Politisk kommunikation existerar i ett socialt system som av Strömbäck (2009) kallas för den politiska kommunikationens ekologi. Strömbäck vågar göra denna jämförelse eftersom han menar att den politiska kommunikationen är i behov av ömsesidiga relationer mellan fyra olika aktörer i samhället: medieaktörer, politiska aktörer, medborgare och demokrati. Dessa fyra aktörer är beroende av varandra och kan därför liknas med ett ekologiskt system (Strömbäck, 2009).

Författarna till denna studie har intresserat sig särskilt för en av dessa fyra aktörers verksamhet inom den politiska kommunikationen, nämligen medieaktörerna. Medieaktörerna, kan enligt Beck (1995) precis som övriga aktörer i det politiska systemet anses vara experter inom sitt område. De är experter i den bemärkelse att de förklarar och underminerar de risker som det moderna samhället upplever genom att bland annat fungera som en informationskälla för medborgare (Beck, 1995).

Svensk media har vidare ur ett traditionellt perspektiv rollen som den tredje statsmakten, vars demokratiska uppgift är att granska regering och riksdag som är den första och andra statsmakten, samt att förse samhället med information om deras verksamhet (riksdagen.se, 2015).

Studiens författare anammar ett socialkonstruktivistiskt perspektiv och menar att media inte kan göra denna granskning på ett opartiskt vis. Snarare formulerar media en bild av samhället med hjälp av tolkningar som skapas i ett socialt och kulturellt samspel mellan alla samhällets aktörer (Giddens, 2007).

Enligt McChesney (1999) visar det nya medieklimatet dessutom tendenser till att en marknadsstyrning påverkar journalistiken. Därmed förses samhället med nyheter som gynnar mediaorganisationerna ekonomiskt mer än den bidrar till ett demokratiskt samhälle. Detta beror inte bara på att medias ekonomiskt inriktade målstyrning kräver en hög publiksiffra och därför behöver vara attraktiv för publiken. Det beror också till stor del på att media i sin vinstdrivande verksamhet har blivit en aktör på den globala marknaden av politisk ekonomi. Därför är medieaktörerna beroende av varandra, och av andra viktiga ekonomiska intressenter som finner nytta i att påverka den politiska dagordningen som till exempel stora vinstdrivande företag och politiska makthavare (McChesney, 1999).

När gruppen medieaktörer studerades drogs författarnas intresse mot den journalistiska yrkesgruppen politiska kommentatorer. Anledningen till detta forskningsintresse grundar sig i att politiska kommentatorer enligt McNair (2000) är en grupp journalister som i det nya medieklimatet blivit växande. McNair menar också att media fungerar som en källa för medborgare att hämta information från för att hitta svar och lösningar på saker som sker runt omkring dem. Inte minst när de ska bilda sin uppfattning om politiska värdegrunder (McNair, 2000).

Precis som Beck (1995) anser även McNair (2000) att politiska kommentatorer presenteras som experter inom området politik. Dessa experter får även möjlighet att sätta en personlig prägel på sin rapportering då deras uppgift är att kommentera politiska skeenden och inte att enbart opartiskt beskriva dem. Den personliga prägeln gör att politiska kommentatorer mer eller mindre befäster ett kändisskap vilket medför både beundrare och kritiker (McNair, 2000).

Enligt McNair (2000) kan journalister skapa sig en stark position i medievärlden genom att etablera en gott rykte. Publikens uppfattning om journalisten är viktig för texternas möjlighet att mottagas av publiken, och en god uppfattning förbättrar möjligheten. Detta gäller politiska kommentatorer som dessutom använder sig av en särskild berättarteknik (McNair, 2000). Berättartekniken innebär en McNair (2000) att artiklarna blir mer dramatiserande och underhållande för publiken att läsa än de skrivna av vanliga nyhetsjournalister. Därför lockar politiska kommentatorers rapportering en bredare publik än annan politisk medierapportering och tillåts att bli en mer attraktiv informationskälla.

Med detta som bakgrund hävdar författarna till denna studie att politiska kommentatorer har en gestaltningsmakt i politisk medierapportering. Att politiska kommentatorer har gestaltningsmakt innebär att de har möjlighet att styra över sin publiks tankar, och i det långa loppet handlingar (Strömbäck, 2009).

Med en kombination av kvantitativ innehållsanalys och kvalitativ textanalys vill författarna kunna påvisa hur politiska kommentatorer konstruerar en betydelse av politiska partier för sin publik. Den kvantitativa delen av studien undersöker vilken typ av politik som nämns i samband med partierna samt om det är partiet eller politikerna som i huvudsak gestaltas i de politiska kommentatorernas artiklar. Förhoppningen är att det kvantitativa resultatet kan visa vilka politiska sakfrågor som de politiska kommentatorerna associerar med de politiska partierna, samt om de politiska kommentatorerna tenderar att personifiera sin rapportering om politiska partier och på så sätt göra partierna beroende av särskilda partimedlemmar.

Den kvalitativa studien kommer utgå från den semiotiska teorin om tecknens betydelse i meningskapandet hos individen (Fiske, 2010). Med delar ur den semiotiska begreppsapparaten vill studien påvisa eventuella dolda budskap som de politiska kommentatorerna förmedlar.

1.1 Syfte och frågeställning

Undersökningen syftar till att undersöka hur politiska kommentatorer använder sin gestaltningsmakt. Genom att studera medierapportering av två svenska politiska partier vill författarna kunna diskutera kring hur möjligheten att påverka sin publiks politiska värderingar förvaltas. Denna studie är inte en publikstudie och kommer därför inte undersöka hur eller om publiken påverkas av politiska kommentatorers rapportering, utan istället fokusera på de politiska kommentatorernas verksamhet.

Potentiella konsekvenser för publiken kommer dock diskuteras i en viss utsträckning med utgångspunkt i vad tidigare forskning och litteratur visar.

Studien kommer att fokusera på två svenska politiska partier, nämligen Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ. Valet föll på dessa två partier eftersom författarna har en förståelse som säger att dessa partier framställs som enfrågepartier i media och vill undersöka om det stämmer. Medierapporteringen av dessa två politiska partier kommer att studeras i svenska tidningar under perioden ”Supervalåret”, det vill säga större delen av år 2014 då både valet till Europaparlamentet och till Sveriges Riksdag, Kommun och Landsting stod på den samhälleliga agendan.

Studien fokuserar på journalister som har titeln politisk kommentator då författarna anser att detta är en grupp som urskiljer sig från övriga journalister men sällan studeras frigjort i medieforskning. Det är intressant att studera de politiska kommentatorerna, inte bara för att det finns relativt lite forskning om gruppen, utan även för att den enligt McNair (2000) är en växande aktör i mediasammanhang vilket ökar deras mediala gestaltningsmakt. En framväxande journalistisk genre med en samtidigt växande gestaltningsmakt som sällan är omnämnd i medieforskning är ett relevant och viktigt område att bidra till.

1.1.1 Frågeställning

Denna studie undersöker hur politiska kommentatorer väljer att gestalta Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ i text. Att gestalta definieras i denna studie som att framställa och porträttera något.

För att undersöka detta utgår studien från följande underfrågor:

- Vilka politiska sakfrågor väljer politiska kommentatorer att lyfta fram när de gestaltar Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ?
- I vilken utsträckning personifierar de politiska kommentatorerna när de gestaltar Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ?
- Hur kan de politiska kommentatorernas gestaltning av Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ tolkas med den semiotiska begreppsapparaten?

1.2 Disposition

Rapporten börjar med ett avsnitt som beskriver de två partier som ingår i studien. Därefter beskrivs en del av det aktuella forskningsläge vad gäller mediegestaltning i förhållande till politik samt hur det kan påverka medborgare. Avsnitt 4 står för presentationen av de olika teoretiska perspektiv som författarna förhåller sig till i sin undersökning. Nästa avsnitt innehåller en beskrivning av både den kvantitativa och den kvalitativa ansatsen som metoder och hur dessa applicerats på just denna undersökning. Därefter kommer ett avsnitt som presenterar studiens kvantitativa och kvalitativa resultat samt en diskussion kring vad empirin visar. Rapporten avslutas sedan med en slutdiskussion som svarar på frågeställningarna, följt av en referenslista samt bilagor.

2 Bakgrundsbeskrivning

Detta avsnitt beskriver de två politiska partier som ingår i studien. Den fakta som presenteras i detta avsnitt är information som går att återfinna på respektive partis hemsida där dessa partier beskriver sina politiska profilfrågor. För att undvika att författarna gör en egen tolkning av politiken när den presenteras i denna studie så presenteras dessa profilfrågor med citat.

2.1 Feministiskt initiativ

Feministiskt initiativ inleder med att presentera sig själva som utmanare till bilden av Sverige och den som är svensk som jämställd, öppen och tolerant.

Feministiskt initiativ utmanar den nationella självbilden av Sverige som ett jämställt och öppet land som respekterar mänskliga rättigheter. Samma bild som också säger att den som är svensk är jämställd, öppen och tolerant. (feministisktinitiativ.se, 2015)

När Feministiskt initiativ presenterar sin politik via sin hemsida väljer de att lyfta fram ämnen som jämställdhet, mänskliga rättigheter och mänsklig säkerhet. Det första citatet beskriver partiets syn på jämställdhet. Feministiskt initiativ förklarar sin ståndpunkt i förhållande till de jämställdhetspolitiska mål som riksdagen fastslagit och varför dessa inte går att nå med den politik som idag bedrivs i riksdagen. Partiet formulerar förslag kring hur dessa mål kan uppnås.

Riksdagen har enats om jämställdhetspolitiska mål, men politiken för att ta oss dit saknas. Utvecklingen går åt fel håll och orättvisorna ökar. Feministiskt initiativ vill inrätta en jämställdhetsfond för att höja kvinnors löner. Vi vill individualisera föräldraförsäkring och korta arbetstiden – så får vi rättvisare arbetsfördelning och bättre möjligheter att kombinera yrkesarbete med föräldraskap. (feministisktinitiativ.se, 2015)

När det kommer till mänskliga rättigheter anser Feministiskt initiativ att det finns strukturella problem i samhället som ger vissa personer fördelar. Partiet vill bland annat förändra lagstiftningen för att åtgärda detta.

Rasism och diskriminering är strukturella problem som finns i hela samhället. Det är lättare att få jobb och bostad om du har "rätt" namn och hudfärg. Familjer som faller utanför normen "kärnfamiljen" har svårare att få stöd av samhället och lagen. Feministiskt initiativ vill ta krafttag mot diskriminering och införa positiv särbehandling på arbetsmarknaden. Vi vill också modernisera lagstiftningen så att den passar alla typer av familjekonstellationer och relationer. (feministisktinitiativ.se, 2015)

Med en värld utan gränser vill Feministiskt initiativ motverka internationella orättvisor, partiets ambition är att agera för allas rätt till mänsklig säkerhet.

Vår värld präglas av djupa orättvisor. Människor på flykt dör i strävan efter ett värdigare liv. Vi behöver en syn på säkerhet, befriad från nationalism. Mäns våld mot kvinnor är en global pandemi och Sveriges verkliga säkerhetsproblem. Feministiskt initiativs vision är en värld utan gränser. Vi vill ge papperslösa och gömda flyktingar uppehållstillstånd. Vi vill stoppa all militär upprustning och vapenexport. Vi höjer ambitionsnivån i kampen mot våldet och för allas rätt till skydd. (feministisktinitiativ.se, 2015)

2.2 Sverigedemokraterna

Sverigedemokraterna väljer att presentera sin politik genom att lyfta fram hur de vill att omvärlden ska se på partiet, det vill säga som det Sverigevänliga alternativet och partiet för hela Sverige. Vidare förklarar partiet hur de ser på ämnen som invandring, äldreomsorg och brottslighet som är partiets profilfrågor.

Vi är det Sverigevänliga alternativet. Vi värnar tidigare generationers arbete och vårdat det som snart ska överlämnas åt nästa. Vi är hela Sveriges parti och vi tror på förändring framåt. (sverigedemokraterna.se, 2015)

Sverigedemokraterna presenterar sin ståndpunkt kring invandringspolitik och de ekonomiska effekter som partiet anser att invandringen till Sverige skapat.

Det är nog ingen som undgått att se de sociala problem som uppstått i massinvandringens spår. Den har också medfört oerhörda ekonomiska kostnader – så höga att vi idag tvingas välja mellan invandring och välfärd. (sverigedemokraterna.se, 2015)

Partiet presenterar vidare att de anser att krafttag gentemot kriminalitet bör tas för att minska den ökande brottsligheten.

Brottsligheten ökar i Sverige. Allt fler, inte minst kvinnor känner sig otrygga på gator och torg efter mörkrets inbrott. Vi behöver ta krafttag mot kriminaliteten, beivra fler brott och se till att låsa in brottslingarna. (sverigedemokraterna.se, 2015)

Om äldreomsorg skriver partiet att skatterna bör regleras och resurserna ökas för en högkvalitativ äldreomsorg.

Pensionärerna är vår tids kanske mest eftersatta grupp. Vi måste ta bort straffbeskattningen av pensioner. Vi måste satsa stora resurser för att våra pensionärer ska få en värdig och högkvalitativ äldreomsorg. (sverigedemokraterna.se, 2015)

3 Tidigare forskning

I detta avsnitt presenteras fyra av de studier som hittills genomförts inom området. Forskningen berör både hur media generellt gestaltar politik för sin publik och specifikt hur politiska kommentatorer bidrar till denna gestaltning. Dessutom presenteras två studier som berör vad som påverkar publiken och vad det kan få för konsekvenser.

3.1 Studie av mediernas roll i valrörelsen 2006

Jesper Strömbäck (2009) studerade medias bevakning av valrörelsen 2006 med utgångspunkten att modern politik medieras för individen, det vill säga att samhällets medborgare skapar sig en uppfattning om politiken utifrån hur media presenterar den. Studiens syfte är att undersöka hur media under ovan nämnd valrörelse använde sin roll som, enligt Strömbäck, medborgarnas viktigaste politiska och samhälleliga informationskälla (Nord & Strömbäck, 2009).

Studien görs med hjälp av en kvantitativ innehållsanalys av svensk press och etermedias politiska rapportering under valrörelsen 2006. Det Strömbäck menar är den tydligaste tendensen i materialet är att journalistiken som ska präglas av objektivitet har utvecklat ett förhållningssätt som är mer tolkande än beskrivande (Nord & Strömbäck, 2009).

Strömbäck (2009) slutsats är att valbevakningen i Sverige styrs mer av medias agenda än politikens. Även om han menar att media försöker hitta en balans mellan politikens och medias behov så går det inte att komma ifrån att journalisterna själva styr vem och vad som ska synas i medierna, och även hur politiken ska gestaltas. Detta ser Strömbäck som extremt problematiskt eftersom det är denna bild av politiken som främst står som grund till den politiska uppfattning som medborgarna sedan ansluter sig till innan de går till valurnan (Nord & Strömbäck, 2009).

3.2 Politiska kommentatorers roll i politisk medierapportering

Nord och Stúr (2009) har gjort en studie med syfte att kunna beskriva hur den politiska kommentaren har växt fram som en journalistisk genre i den politiska medierapporteringen. Studien behandlar de svenska valrörelserna som skett 1998, 2002 samt 2006 och undersöker samt förklarar den utveckling som skett under dessa perioder. Det är en kvalitativ studie med utgångspunkt i svenska mediers politiska kommentatorer i både television och press. Studiens tes är att mediasamhället i stor utsträckning kan ses som ett opinionssamhälle och att medias rapportering om politik har utvecklats från beskrivande till tolkande (Nord & Stúr, 2009).

Nord och Stúr (2009) diskuterar svårigheten i att skilja på nyheter och opinion i ett medieklimat där journalister ena dagen fungerar som reporter och andra dagen som kommentator. De menar att detta gör det problematiskt för publiken att vara medveten om när en journalist beskriver något respektive tolkar något. Även om Nord och Stúr inte vill påstå att politiska kommentatorer är ett helt nytt fenomen i medievärlden så finns det anledning att påstå att deras verksamhet har ökat i valrörelsesammanhang. De hänvisar till studier som visar på att denna utveckling till stor del beror på

medieorganisationers vilja att vara först med nyheter och ha möjlighet att bibehålla publikens intresse. Detta kräver enligt Nord och Stúr en mer dramatiserad och berättande journalistik vilket en politisk kommentator bidrar med (Nord & Stúr, 2009).

Nord och Stúr (2009) kommer fram till att den politiska kommentatorn har fått en tydligare nyhetsplats och att detta för med sig en förstärkt statusposition och redaktionell identitet. Materialet visar även på att en särskild dramaturgi används av politiska kommentatorer, där politiska partier eller personligheter får en stämpel som vinnare eller förlorare som sitter kvar under hela valrörelser. Denna process, förstärkningen av politiska kommentatorers plats i den politiska medierapporteringen, kommer fortgå om inte minst vara befintlig (Nord & Stúr, 2009).

3.3 Politisk medierapportering kan bidra till politisk polarisering

Matthew S. Levendusky (2013) har genomfört en studie av hur media påverkar sin publik. Levendusky menar att partisk medierapportering har en tendens att påverka sin publik i två olika riktningar (Levenduskuy, 2013).

Undersökningen vilar på grundtanken att människor är ”motivated reasoners”, vilket innebär bland annat att de i sina resonemang kring saker de upplever alltid strävar efter att bekräfta de värderingar de för tillfället besitter. Det betyder att människor i sin medieanvändning väljer att uppfatta informationen på ett sätt som passar in i den världsbild de har. Det är därför inte särskilt chockerande att människor både väljer att titta på medierapportering som de ser som likasinnad eller att de under exponeringen av denna lägger stor vikt vid den information som de mer eller mindre redan håller med om (Levenduskuy, 2013).

Levenduskuy (2013) hävdar vidare att människors värderingar stärks även av partisk medierapportering som motsäger deras rådande värderingar. När människor exponeras av information som starkt bryter mot deras världsbild skapar det kontraster som gör att den egna världsbilden uppfattas som ännu mer korrekt, och den andra världsbilden som ännu mer ”fel” (Levenduskuy, 2013).

Levenduskuy (2013) undersöker sin tes genom att mäta amerikanska medborgares attityder till olika politiska event med hjälp av enkätundersökningar. Utifrån resultatet av dessa hävdar han att partisk media skapar en polarisering av politiska ståndpunkter hos den amerikanska befolkningen. Han menar att hans undersökning påvisar hur partisk media fungerar som ett verktyg för att göra extrema motpoler ännu mer extrema vare sig det handlar om likasinnad medierapportering eller medierapportering som bryter mot publikens värderingar (Levenduskuy, 2013).

3.4 Personifiering i politisk nyhetsrapportering

Boukes et al. (2015) har genomfört en studie med syfte att undersöka hur journalister kan påverka publikens politiska ståndpunkt beroende på vilka exempel som tas upp och gestaltas i media (Boukes et al., 2015). Studien visar hur och varför artiklar med verklighetsförankrade och personliga exempel kan påverka allmänhetens politiska ståndpunkter negativt. Vidare så kan detta sätt att gestalta komplexa politiska ämnen göra det enklare för publiken att ta till sig dessa. Detta sätt att gestalta kallas för ”The human interest frame” och har sin grund i att svåra ämnen enklare tas upp om de förankras med exempel som publiken kan relatera till (Boukes et al., 2015).

Boukes (2015) menar att människor tenderar att generalisera exempel till en bredare målgrupp än den som representeras. Detta ökar relevansen och möjligtvis en negativ attityd gentemot det ämne som presenteras. Vidare så kan det uppfattas som att en person som ofta får hantera ett problem har mer insikt i detta och därför också besitter en viss expertkunskap som en politiker saknar (Boukes et al., 2015).

Boukes (2015) studerade hur människor hanterade uppgifter om att regeringen måste minska det ekonomiska stödet för barns ADHD-behandlingar, genom att personifiera denna information och måla upp en bild för publiken. Studien visade att en effekt av detta var att publiken tillskrev regeringen ansvar för det presenterade problemet. Att använda sig av personifierade exempel i artiklar visade sig resultera i att publiken tillskrev regeringen ansvar och skapade sig en negativ uppfattning om politiken kring ämnet än artiklar utan personifiering (Boukes et al., 2015).

4 Teoretiska perspektiv

Detta avsnitt presenterar de olika teorier som studien utgår ifrån. Social konstruktionism representerar det övergripande samhällsliga perspektiv som författarna besitter och därefter beskrivs de teorier om mediegestaltning som författarna förhåller sig till. Vidare beskrivs olika teorier om medielogik samt perspektiv på politisk kommunikation och medias roll i den.

4.1 Social konstruktionism

Giddens (2007) beskriver den sociala konstruktionismen som en teori inom sociologisk forskning som hävdar att det individer och samhälle uppfattar som sin verklighet är en social konstruktion. Denna konstruktion skapas, upprätthålls och reproduceras i det sociala samspel som ständigt pågår mellan samhällets aktörer och kan således aldrig vara något annat än en sammanslagning av olika tolkningar eller uppfattningar av det upplevda. Den sociala konstruktionismen som forskningsteori ägnar sig åt att studera processen i vilken tolkningar skapas och hur de kan skilja sig åt mellan olika kulturer och samhällen (Giddens, 2007).

4.2 Teorier om mediegestaltning

4.2.1 Framing

Gaye Tuchman (1978) ser på nyheter som ett fönster genom vilket människor kan se sin omvärld. Tuchman menar att detta fönster omges av en ram som konstrueras av olika typer av institutioner i samhället varpå medieorganisationer är den institution vars påverkan på nyhetsramen hon väljer att fokusera på. Tuchman anser att medieorganisationerna genom sin nyhetsvärdering skapar en kunskapsbank för medborgarna. Eftersom nyhetsvärderingen i stor utsträckning baseras på läsarnas intresse blir kunskapsbanken, och nyhetsramen, en social konstruktion av vad medieorganisationer och medborgare anser som viktigt eller sant. Denna sociala konstruktion påverkas till stor del, enligt Tuchman, av kulturell kontext (Tuchman, 1978).

När Tuchman (1978) pratar om framing så menar hon den process i vilken olika fenomen tillsätts en ram och därmed betydelse. Hon menar att ett samhällsligt fenomen som till exempel brand kan tillskrivas en betydelse med hjälp av framing. Ordet brand i sin ensamhet betyder inte särskilt mycket, medan en brand som beskrivs som en anlagd mordbrand innehar en negativ klang. Att använda beskrivningen om en brand som anlagd och som mordbrand utgör i det fallet ramen i vilken branden sätts i perspektiv för att förklara för läsaren vad denne ska tycka om branden (Tuchman, 1978).

4.2.2 Gestaltningensmakt

Ur ett gestaltningsteoretiskt perspektiv finns det teorier som hävdar att mediegestaltning är en process där medborgare bara agerar mottagare av information och därför påverkar medias sätt att gestalta verkligheten mycket lite (Strömbäck, 2009). Utifrån detta sätt att studera gestaltningensprocessen ges därför journalistiken stort ansvar för hur medborgare betraktar sin omvärld.

Genom att publiken har möjlighet att addera informationen från media för att skapa sig en uppfattning om verkligheten så har journalister möjlighet att påverka hur publiken ska uppfatta ämnen beroende på hur dessa framställs, samt med vilka exempel som ges i samband med denna framställning (Boukes et al., 2015). Inte bara genom kognitiva processer, utan även genom att framkalla känslomässiga gensvar på det som rapporterats i media (Kühne & Schemer, 2015).

Detta ger medieaktörer en gestaltningsmakt, det vill säga en möjlighet att utöva makt över sin publiks tankar och även, i det långa loppet, deras handlingar som konsekvens av tanken (Strömbäck, 2009). Journalistens gestaltningsmakt kan ge en viss effekt på hur publiken uppfattar och hanterar de ämnen som tas upp i nyhetsmedierna (Boukes et al., 2015).

4.2.3 Dagordningsmakt

Dagordningsteorin innebär enligt McCombs and Shaw (1972) att massmedia belyser särskilda ämnen för sin publik och talar om för publiken vad den ska intressera sig av. Det innebär inte att massmedia bestämmer vad publiken ska ha för åsikter, men vad publiken ska ha åsikter om (McCombs & Shaw, 1972).

McNair (2000) menar att den aktör som styr över dagordningen också är den som påverkar journalistiken. I denna maktkamp påstår samma författare att media har den ledande rollen, då medias nyhetsrapportering visar för omgivningen vilka händelser som är viktiga att uppmärksamma och därmed formar individers och politikens dagordning. Av de olika medieaktörer som agerar i samhället menar McNair att tryckt press är den med mest makt över just den politiska dagordningen och som har möjlighet att fastställa en dominant politisk agenda. Genom att fastställa en politisk dagordning har tryckt press stor möjlighet att påverka och upprätthålla den bild av politiken som samhället presenteras för och vidare även vad samhället bör tycka i förhållande till den (McNair, 2000).

4.3 Medielogik

Teorin om medielogik innebär att medier anpassar sitt innehåll till format, organisation, arbetsvillkor, normer och behov (Strömbäck, 2009). Enligt den teorin har verkligheten i sig inte speciellt stor vikt i medierapporteringen. I alla fall inte om den ställs i förhållande till bland annat publikens intresse och konkurrens eller samspel med andra medier samt politiska och ekonomiska aktörer i samhället. Det beror på att medieorganisationers ägare har som huvudintresse att verksamheten ska gå med ekonomisk vinst (Strömbäck, 2009).

I dagens medieklimat styrt av vinstintresse tvingas medier att välja ut nyheter som säljer och inte nyheter som kanske ur en demokratisk synpunkt är mest relevanta. Dilemmat ligger i att människor samtidigt är beroende av mediernas rapportering för att kunna ta del av och kunna ta ställning till politiken. Den information som samhällets medlemmar använder sig av för att skaffa sig kunskap kring politik är med andra ord, och med stor

sannolikhet, snedvriden. Denna medielogik medför en selektiv journalistik som inte skapar förutsättningar för att helt och hållet kunna spegla verkligheten (Strömbäck, 2009).

McChesney (1999) menar att dagens mediasystem är utformat på ett sätt som hindrar samhället att ta del av all relevant politisk information. Han menar att det är ett medvetet drag av de mäktiga samhällsliga aktörer som tjänar på det vinstintresse som medielandskapet bygger på och att allt för involverade medborgare skulle förhindra detta.

De två mest utmärkande strukturerna som upprätthåller detta system är enligt McChesney mediekoncentration och mediekonglomerat, det vill säga att olika medieformer samordnas och att stora medieorganisationer bildas. Det sker inte bara nationellt utan även över internationella gränser eftersom medias marknad, enligt McChesney, precis som andra marknader befinner sig på en plattform av global, kapitalistisk, politisk ekonomi. Dessa processer sker till stor del utifrån företags intressen, företag som på olika sätt är viktiga för sin respektive stats utveckling (McChesney, 1999).

McChesneys (1999) viktigaste poäng i diskussionen kring mediasystemets utformning är att den skapar en mediekultur där den politiska debatten hämmas och som gynnar de aktörer i samhället som redan innehar många politiska privilegier. Den mediekultur McChesney beskriver blir precis som mediasystemet existerande på en global nivå och berör därför hela världens mediasystem mer eller mindre (McChesney, 1999).

4.4 Politisk kommunikation

4.4.1 Teorin om den politiska kommunikationens ekologi

Politisk kommunikation befinner sig i något som enligt Strömbäck (2009) kan ses som ett socialt system. Det sociala systemet är i behov av ömsesidiga relationer mellan medieaktörer, politiska aktörer, människor och demokrati. Exempelvis så innebär det att politiker som ämnar att påverka allmänheten och vill lyckas i valsammanhang behöver fånga mediernas intresse. Politiker och andra organisationer är samtidigt nyhetskällor för medierna. Strömbäck talar om detta som den politiska kommunikationens ekologi, där beroendeförhållandet påverkar huruvida olika aktörer inom det ekologiska systemet överlever utan varandra (Strömbäck 2009).

4.4.2 Teorin om politisk kommunikation som ett expertsystem

Beck (1995) menar att det industriella moderniseringen har medfört ett samhället byggt på risker, kopplade till bland annat ekonomi, miljö och individualisering. Riskerna kännetecknas som utpekade problem utan någon känd lösning. De talar aldrig om för oss vad vi ska göra utan vad vi bör undvika. Risker tvingar fram beslutstagande hos medborgarna och i beslutstagandet är medborgarna i behov av samhällelig vägledning, vilken de finner i ett system där olika experter motsäger och konkurrerar ut varandra (Beck, 1995).

Enligt Becks (1995) teori är den politiska kommunikationen bestående av just ett expertsystem där olika aktörer framställs som experter inom olika delar av politiken. Experterna ställs mot varandra och genomgår en värderingsprocess i vilken somliga aktörer blir av med eller förstärker sin experttitel (Beck, 1995). En av dessa expertaktörer är massmedia och således politiska kommentatorer.

5 Metod

Metodavsnittet beskriver de två kombinerade ansatser som studien använder sig av och hur de har applicerats på just denna studie. Vidare beskrivs urvalprocessen inklusive de avgränsningar och rensningar som genomförts. Avsnittet avslutas med en metodologisk diskussion.

5.1 Ansatser

Som tidigare nämnt bygger denna studie på en kombination av kvantitativ och kvalitativ ansats. Att kombinera kvantitativ metod med kvalitativ metod innebär att studien angriper problemområdet från två håll.

Den kvantitativa ansatsen ger studien ett grundläggande resultat av det område studien ämnar undersöka genom att studera det i ett brett perspektiv. Nackdelen med att använda en kvantitativ innehållsanalys är enligt Bryman (2011) bland annat att det är svårt att få svar på tolkningsfrågor. Metoden kan anses vara utformad för att inte studera teorier utan endast det som är mätbart. Denna studie vill använda sig av den kvantitativa innehållsanalysens mätfunktion i syftet att undersöka just det översiktliga perspektivet.

Bristen på tolkningsmöjligheter kompletteras med den kvalitativa ansatsen som bidrar med en djupare analys som ligger närmare det faktiska problemområdet.

Kombinationen av ansatserna ger således studien resultat ur både ett översiktligt och ett detaljerat perspektiv.

5.1.1 Kvantitativ innehållsanalys

Kvantitativ metod är enligt Bryman (2011) en forskningsstrategi som ofta används för att samla in numeriska data. Fokus inom denna metod ligger på bland annat mätning, alltså beräkna förekomsten av något. För att få en bra överblick över de politiska kommentatorernas gestaltning är en kvantitativ ansats en angelägen metod.

En kvantitativ innehållsanalys syftar till att fastställa kvantitet av innehåll och den huvudsakliga tillämpningen är på tryckta källor i massmedier som exempelvis tryckta nyhetsartiklar (Bryman, 2011). Denna studie kommer att utgå från fyra av Sveriges största tryckta nyhetstidningar och kvantifiera innehållet utifrån förutbestämda kategorier som beskrivs utförligt senare i detta kapitel.

Genom att tydligt beskriva hur kategoriseringen av denna studies empiriska material ska gå till kan författarna anpassa sig till det som krävs för att förhålla sig objektiv till råmaterialet för att förminska den mänskliga faktorns påverkan på studiens kvantitativa avsnitt (Bryman, 2011).

Att bearbeta materialet systematiskt och konsekvent är ytterligare ett sätt att minimera risken för skevheter och felkällor (Bryman, 2011). Denna studie kommer att ha tydliga direktiv för hur bearbetningen av råmaterialet ska gå tillväga för att förminska de risker som uppstår vid användningen av kvantitativ innehållsanalys.

5.1.2 Kvalitativ textanalys

En kvalitativ forskningsansats kan vara en fördelaktig metod när forskaren vill förstå hur något tolkas och uppfattas av samhället (Bryman, 2011). Denna studie ämnar ta reda på hur media använder sin gestaltningsmakt för att påverka individers uppfattning om politiska partier. För att få en förståelse om hur gestaltningsmakt medvetet eller omedvetet förvaltas med hjälp av text är en kvalitativ metod lämplig.

Studien kommer bygga på en textanalys som i en kvalitativ forskning innebär att en text analyseras med syfte att undersöka vilken betydelse som kan skapas i samband med texten, samt hur den samspelar med sin omgivning och skapar mening hos sina läsare (Ekström & Larsson, 2009). Det blir användbart i den här studien eftersom syftet är att se hur politiska kommentatorer förvaltar sin möjlighet att gestalta och skapa mening kring särskilda politiska partier med hjälp av texten de använder i sina artiklar.

Texten analyseras med hjälp av utvalda delar ur semiotiska begreppsapparaten för att beskriva vilka grepp som förekommer i de politiska kommentatorernas rapportering. Semiotiken studerar tecken med syfte att förklara och analysera hur olika tecken kan användas, förstås och tolkas på olika sätt. Tecken kan till exempel vara bilder, bokstäver eller ljud. Semiotiken vill även förklara hur tecken kan organiseras i olika system och även hur deras betydelse påverkas av bland annat kultur (Fiske, 2010).

Att analysera dokument med semiotik kan även beskrivas som att studera dolda budskap, det vill säga det som egentligen menas eller det som även kan menas (Bryman, 2011). Att undersöka vilka semiotiska grepp och tekniker som finns representerade i artiklar skrivna av politiska kommentatorer kan hjälpa studien med att urskilja vilken bild av partierna som gestaltas, men även vilken bild som önskas gestaltas med bland annat dolda budskap.

Denna studie kommer utföra detta med hjälp av nedan beskrivna utvalda semiotiska begrepp. Begreppen är utvalda dels efter sin tydliga förekomst i en första genomarbetning av materialet, men även för sin relevans för just mediegestaltning. Författarna anser att detta är begrepp som, om de förekommer, har möjlighet att påverka en framställning av något i text.

Symbol: En symbol är något som givits en viss betydelse genom att det är vedertaget och överenskommet mellan människor. Exempelvis är ordet höst namnet på en årstid för att människor har bestämt och accepterat dess betydelse. Detta gäller även om det inte finns någon likhet mellan en visuell symbol och tecknet det står för, exempelvis en partisymbol (Fiske, 2010).

Metafor: En abstrakt och poetisk beskrivning av något genom att använda ett välbekant ämnesområde för att förklara något som för mottagaren är mindre bekant. Detta kräver att mottagaren associerar metaforen med det som beskrivs vilket kallas för associationsprincip. Ett exempel är om en politisk kommentator beskriver Sverigedemokraterna som en viss blåsippan vilket associerar till deras partisymbol och eventuellt det sorgsna i en viss blomma. (Fiske, 2010)

Norm och avvikelse: Norm är det förväntade och förutsägbara beteendet hos ett samhälles medlemmar. Motsatsen till detta är avvikelse. Fenomen som ligger nära normen kallas för konventionella, och fenomen som ligger närmare det avvikande beteendet kallas för okonventionella. (Fiske, 2010)

Konventionalisering: Den process där fenomen som är okonventionella normaliseras och accepteras av majoriteten som konventionella, alltså normer (Fiske, 2010).

Värde: Att beskriva något genom att förklara vad det inte är i relation till närbesläktade ting kallas inom semiotiken för att tillskriva något ett värde (Fiske, 2010). Exempelvis kan en hund beskrivas som bland annat “inte en katt”, “inte en häst” och “inte en ko”.

Myt: En myt är i den semiotiska begreppsapparaten en kulturs sätt att tänka kring till exempel ett fenomen. En dominerande myt kan vara så legitim att den uppfattas som verklighetstrogen av samhällets medlemmar (Fiske, 2010). Exempel på en myt är hur kvinnor genom tiderna uppfattats som bättre lämpade att ta hand om barn än män, av påstådda naturliga skäl.

Metonymi: Att använda metonymi innebär enligt Fiske (2010) att man låter en del av ett fenomen representera fenomenet i sin helhet. Metonymin uppfattas ofta av mottagaren som sann och verklig, vilket gör att metonymins verklighetsspiegel inte ifrågasätts. Således bryr sig mottagaren sällan om att undersöka mer om fenomenet än den del som med hjälp av metonymi presenteras för den. Exempel på en metonym kan vara hur en bild på Eiffeltornet får representera hela Paris. Ett exempel på hur metonymen kan forma en uppfattning hos mottagaren är hur en bild på en baguetteätande konstnär framför Eiffeltornet kan få mottagaren att dra slutsatsen att alla fransmän är konstnärer som äter baguetter, och denna bild ifrågasätts och undersöks inte.

Smala och breda koder: Smala koder kallas de koder som är riktade mot en smal publik med en gemensam, och ibland instuderad, förståelse för just de koderna (Fiske, 2010). Exempel på en smal kod kan vara det särskilda språk som används inom sjukvården och som oftast bara förstås av de som arbetar inom den. Breda koder är det motsatta, det vill säga enkla och tillgängliga för många fler än den smala koden, ofta grundad i en gemensam kulturell förståelse (Fiske, 2010). Breda koder används ofta av massmedier, där språket ska kunna förstås av en bred publik och ingen explicit kunskap krävs.

5.2 Urval

5.2.1 Val av politiska partier

Valet av politiska partier för studien föll på Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ. Det beror på att det är två partier som författarna till studien upplever gestaltas tydligt som enfrågepartier i media. Författarna vill genom denna studie ifrågasätta den hypotesen och undersöka om den går att stärka eller motbevisa.

5.2.2 Urval till kvantitativ innehållsanalys

Studien är grundad på ett stratifierat urval, vilket enligt Bryman (2011) innebär att forskaren stratifierar urvalet utifrån specifika kriterier. Ett meningsfullt stratifierat urval kan göras när det är relativt enkelt att identifiera och fördela enheterna på olika strata eller skikt, och annars fungerar inte denna typ av stratifieringsteknik (Bryman, 2011).

I denna studie är stratifieringen utförd i två steg, dessa beskrivs var och en för sig senare i detta kapitel. Allt material som uppfyller kriterierna i studiens två stratifieringar har använts, vilket gör att studien bygger på ett totalurval (Arvidsson & Rosengren, 2010). Eftersom det är möjligt att applicera fler än ett stratifierat kriterium så går det också att ta med material baserat på flera kriterier.

Denna studiers första stratifiering ger studien fyra politiska kommentatorer valda utifrån av författarna specificerade kriterier. Det andra stadiets stratifiering ger för studiens syfte relevanta artiklar som de utvalda politiska kommentatorerna fått publicerade. Artiklarnas relevans för studiens syfte är kategoriserade utifrån ytterligare av författarna specificerade kriterier.

God tillgång till urvalet, vilken beskrivs senare i metodkapitlet, gör det möjligt att identifiera specifika kriterier, och därför passar en stratifierad urvalsteknik. Genom detta kan man vara säker på att allt material studien bygger på är relevant och även att den går att replikera.

5.2.3 Val av politiska kommentatorer

Den första stratifieringen, valet av politiska kommentatorer, har gjorts utifrån följande kriterier:

- Journalisten arbetar på ett av Sveriges största tryckta nyhetsmedier.
- Journalisten arbetar som politisk kommentator.
- Journalisten var verksam som politisk kommentator under perioden 2014-01-01 till 2014-09-14.

De politiska kommentatorerna som blivit utvalda enligt ovan strata, arbetar på Expressen, Aftonbladet, Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet. Detta är tidningar med höga läsantals och bred geografisk läsarbredd vilket innebär att de når ut till en publik stor nog att vara relevant för studien. Vidare används endast tryckta medier som underlag för studien eftersom tidningar fortfarande har en så pass stark position bland medborgarnas mediekonsumtionsvanor att det inte krävs för studiens syfte att bredda materialet till etermedier (Hedman, 2011).

De utvalda politiska kommentatorerna är:

- Lena Mellin, från tidningen Aftonbladet
- K-G Bergström, från tidningen Expressen
- Göran Eriksson, från tidningen Svenska Dagbladet
- Ewa Stenberg, från tidningen Dagens Nyheter

5.2.4 Val av artiklar

I den andra stratifieringen, valet av artiklar publicerade av de valda politiska kommentatorerna, finns följande kriterium:

- Datum för publicering ska vara under tidsperioden 2014-01-01 till 2014-09-14.
- Artiklarna ska nämna Feministiskt initiativ och/eller Sverigedemokraterna.
- Artiklarna ska vara författade av de politiska kommentatorerna som strategiskt valts ut.

För att få fram artiklar som de politiska kommentatorerna har skrivit om Feministiskt initiativ och Sverigedemokraterna har sökverktyget Retriever använts. Retriever är ett verktyg som används för analys av material som publicerats i media (retriever.se, 2015). Verktöget utgår från ett digitalt arkiv som heter Mediearkivet där de tidningar som studeras i denna studie är representerade. Att använda ett digitalt arkiv är tidssparande (Ekström & Larsson, 2012). Det är den största anledningen till att författarna till denna studie anser att Retriever och Mediearkivet är ett bra alternativ att använda sig av.

5.2.5 Urval till kvalitativ textanalys

Under bearbetningen av det kvantitativa materialet valdes utmärkande artiklar ut till den kvalitativa textanalysen. Egenskaper som långa artiklar, utmärkande rubriker och ingresser samt ett innehåll som fokuserade särskilt på partierna i fråga var sådant som gjorde att artikeln kom med i urvalet till den kvalitativa delen av studien.

Långa artiklar är artiklar som reportage, personporträtt eller intervjuer som krävt en dialog mellan intervjuare och den person som blivit intervjuad. Utmärkande rubriker och ingresser är sådana som innehöll ett eller fler av de semiotiska verktyg som valts ut för analysmodellen. Ett innehåll som fokuserade särskilt på partierna i fråga är av den karaktär att innehållet framförallt inte fokuserar på övriga partier som figurerar på den svenska politiska arenan.

När 78 artiklar valts ut gjordes rensning nummer två där artiklarna noga lästes igenom med de textanalytiska verktygen i åtanke. Efter denna rensning resulterade urvalet slutligen i totalt 40 artiklar.

5.3 Sökstrategi

Sökord i Retriever har varit de politiska kommentatorernas namn och de politiska partiernas namn. Eftersom de politiska partierna ofta nämns med akronymer har även dessa sökts på i samband med de politiska kommentatorernas namn. För att undvika dubletter sorterades artiklar som innehåller partiernas fullständiga namn bort i denna sökning, eftersom de inkluderats i tidigare sökningar. De specifika sökorden går att finna i bilaga A.

5.3.1 Avgränsning i sökord

Eftersom denna studie ämnar att studera hur politiska partier framställs i media snarare än hur politiker framställs har det inte gjorts någon sökning på partimedlemmars namn. Eftersom studien vill undersöka om det finns tendenser till personifiering av politiska partier och värderingar är namn på politiker endast relevant för studien om de nämns i samband med det politiska parti de representerar. Därför blir artiklar med enbart politikerns namn inte intressanta för studien. Av samma anledning har sökord som till exempel feminist eller sverigedemokrat inte använts.

För att undvika att gå miste om eventuella artiklar där sökordern är felstavade har det gjorts flertalet sökningar på felstavningar som eventuellt kan vara förekommande. I dessa testsökningar har inget resultat visats vilket gör att det inte är nödvändigt att oro sig över ett bortfall i sådan grad att den påverkar studiens utfall. De felstavningar som testats finns presenterade i bilaga A.

K-G Bergström skriver enbart under namnet K-G Bergström under den aktuella tidsperioden och alltså inte under sitt fullständiga namn Karl-Gösta Bergström. För att försäkra detta har olika kombinationer med Bergströms fullständiga namn testats i sökverktyget. Detta gav inga träffar. Kombinationerna som testades går att finna i bilaga A.

5.3.2 Avgränsning i tid

Studien undersöker ett specifikt fenomen, supervalårets mediegestaltning, vilket gör tidsavgränsningen relativt okomplicerad (Ekström & Larsson, 2012). Den valda tidsperioden är 2014-01-01 till 2014-09-14. Supervalåret sträcker sig från årets första val till och med det sista, vilket i detta fall är valet till Europaparlamentet 2014-05-25 till valet till kommun, landsting och Riksdag 2014-09-14.

Valet att studera artiklar från och med 2014-01-01 är gjort med motiveringen att studien ska ha möjlighet att inkludera valkampanjen även till det första valet under Supervalåret. Att använda artiklar efter det sista valet vore inte relevant för studien eftersom valrörelserna med säkerhet är över.

5.3.3 Rensning

Sökningarna gav ett första resultat på 668 artiklar inom perioden 2014-01-01 till 2014-09-14. Efter detta behövdes en noggrann rensning göras eftersom sökverktyget gav träffar på artiklar med andra journalisters verk som exempelvis delade någon av våra politiska kommentatorers efternamn.

En sökning på partiernas förkortningar gav även artiklar som visade oss ord som innehöll dessa bokstäver men inte överhuvudtaget nämnde Sverigedemokraterna eller Feministiskt initiativ och dessa rensades bort. Vidare rensades även eventuella dubletter av artiklar bort. I de fall där en artikel har nämnt båda partiernas namn har den dock räknats med två gånger, eftersom granskningen av partierna har gjorts separat.

Efter denna rensning har studien ett empiriskt material på totalt 269 artiklar.

5.4 Bearbetning av material

5.4.1 Kvantitativ innehållsanalys

Under bearbetningen av materialet har samtliga artiklar granskats av båda författarna oberoende av varandra. Det betyder att materialet har bearbetats två gånger och kodats in i två olika kodmallar som sedan sammanställts. Innan detta genomfördes en pilotkodning av sammanlagt 20 artiklar för att utesluta skevheter i kodschemat. Då inga skevheter upptäcktes gick det att säkerställa att materialet kunde avkodas med minimala skillnader.

I sammanställningen uppgick antalet olikheter mellan kodmallarna till elva stycken artiklar. De elva artiklar som berördes av dessa olikheter har noga studerats och bearbetats ytterligare en gång innan resultatet ansågs som fullständigt och samtliga olikheter eliminerats.

I den kvantitativa innehållsanalysen har artiklarna granskats utifrån vilket ämne som de politiska partierna nämns i samband med. Det är intressant för studien att veta vad de politiska kommentatorerna associerar med partierna för att få en uppfattning om hur den politiska värdegrunden gestaltas.

Vid en första bearbetning av materialet valdes vissa ämnen ut beroende på dess tydliga förekomst i artiklarna. Ämnena är indelade i kategorier valda utifrån partiernas profilfrågor och vad som skulle kunna anses vara den politiska sfärens stora sakfrågor. Fler än ett ämne kan förekomma i en artikel och de artiklarna har således tillskrivits fler kategorier. Kategorierna är: feminism; invandring; utbildning; ekonomi; vård; miljö; partimedlems privatliv; opinionsmätning; val; annat. Dessa presenteras fördjupande i avsnittet Resultat och analys för att underlätta avläsningen av tabellerna.

Vidare har granskningen behandlat huruvida partierna nämns tillsammans med en politiker som representerar partiet eller inte för att undersöka om eventuell personifiering finns i artiklarna. I denna granskning har det bara funnits två alternativ som svar; **parti** och **parti och person**. Detta eftersom, som tidigare nämnt, artiklar där politiker nämns utan sitt parti inte är relevanta för studien. En kategori som endast inkluderade personer skulle i denna studie förbli tom eftersom partierna nämns i alla artiklar som sökts på.

5.4.2 Kvalitativ textanalys

I den kvalitativa textanalysen lästes de utvalda artiklarna igenom förutsättningslöst tre gånger för att få en uppfattning om helhetsintrycket. Därefter granskades artiklarna var för sig mer ingående med den semiotiska begreppsapparaten i fokus, detta skedde som i den kvantitativa innehållsanalysen av författarna oberoende av varandra. När semiotiska grepp gick att finna i texten markerades de ut med överenskomna markeringar. Efter avslutad semiotisk granskning lästes artiklarna igenom ytterligare för att säkerställa att analysen utförts på ett så korrekt sätt som möjligt.

5.5 Metodologisk diskussion

5.5.1 Reliabilitet

Problem som enligt Bryman (2013) kan uppstå i samband med kodning i kvantitativ forskning är att olika kodare kan uppfatta kodschemata och material på olika vis. Om detta sker kan det påverka studiens reliabilitet negativt (Bryman, 2013). Problemet undveks i denna studie genom att de två kodarna tillsammans har skapat kategorier och diskuterat deras betydelse och innehåll innan kodningen påbörjades. Dessutom har kodarna oberoende av varandra kodat materialet och sedan jämfört resultaten vilket visade en minimal skillnad på elva enheter.

Innan den definitiva kodningen påbörjades gjordes även en pilotkodning, det vill säga en testkodning av 20 artiklar där inga skillnader i tolkningar visade sig. Efter kodningen genomfördes ett reliabilitetstest i form av stickprov på 50 artiklar som granskades och kodades in på nytt med oförändrat resultat. Med detta som grund kan studien anses ha en hög reliabilitetsgrad.

5.5.2 Validitet

För att en studie ska ha validitet bör det vara tydligt att den observerar det som ska observeras (Bryman, 2013). Denna studie har genomarbetade kod- och analys-scheman samt ett detaljerat metodavsnitt vilket lägger en god grund för att detta kan granskas av den som läser studien. För den kvantitativa innehållsanalysen återfinns kodschemat i bilaga B och för den kvalitativa textanalysen återfinns analys-schemat i bilaga C.

5.5.3 Bortfall

Det finns ett potentiellt bortfall i materialet på grund av att det är hämtat från ett digitalt arkiv, eftersom det är arkiv som ibland inte inkluderar allt material som finns (Ekström & Larsson, 2012). Av fakta på det använda sökverktygets hemsida framgår att originalartiklar publiceras i arkivet samma dag som utgivning vilket gör att risken för denna typ av bortfall bör vara minimal (retriever.se, 2015).

Det bortfall som kan uppstå på grund av bristfälliga sökord har försökt att undvikas i största möjliga utsträckning med hjälp av flertalet testsökningar som visas i bilaga A. Det eventuella bortfall som kan kvarstå efter dessa testsökningar bör vara tillräckligt litet för att inte påverka studien väsentligt.

5.5.4 Självkritik

Innan denna studie påbörjats kom författarna fram till att båda två har en förförståelse som innebär att politiska kommentatorer förmodligen producerar artiklar med många dolda budskap och på så vis påverkar publikens bild av politiska partier. Förförståelsen har hela tiden funnits med under arbetets process genom att ifrågasätta all granskning och analys av material. Det bör ha minskat risken för att förförståelsen ska påverka studiens slutresultat.

Författarna har till stor del inte befunnit sig på samma geografiska plats när undersökningen har genomförts. Detta har förvaltats genom att utnyttja de fördelar som kan komma med att inte arbeta tillsammans. Större delen av materialgranskningen har med enkelhet gjorts oberoende av varandra då författarna inte befunnit sig på samma plats. Övrigt arbete med undersökningen, som bland annat sammanställning av materialgranskning samt analys och producering av text har prioriterats till sessioner över Skype eller då författarna haft möjlighet att sammanstråla geografiskt.

6 Resultat och analys

I detta avsnitt presenteras resultatet studiens empiri har samt en diskussion kring denna. Det kvantitativa resultatet presenteras med hjälp av tabeller och den kvalitativa med hjälp av citat.

6.1 Kvantitativ innehållsanalys

6.1.1 Innehåll

De ämnen som förekommer i det empiriska materialet definieras som följer:

Feminism: Jämställdhet, HBTQ.

Invandring: Migration, integrering, segregering, asyl, flyktingpolitik.

Utbildning: Förskola, grundskola, gymnasium, eftergymnasiala studier.

Ekonomi: Skatter, privatekonomi, bidrag, budget, konjunktur.

Vård: Sjukvård, äldreomsorg, psykiatri.

Miljö: Klimat, miljöpåverkan, energiutvinning.

Partimedlems privatliv: ämnen som inte berör partimedlems politiska engagemang.

Opinionsmätning: Resultat i opinionsmätningar.

Val: Vallöften och valkampanjer relaterade till valet till Europaparlamentet samt valet till kommun, landsting och Riksdag under år 2014.

Annat: Sådant som inte ryms i övriga kategorier.

Till att börja med bör det nämnas att ämnet "val" är överrepresenterat med god marginal i undersökningen, tätt följt av "opinionsmätning". Dessa två ämnen dominerar i samtliga tabeller som presenteras i denna undersökning vilket kan förklaras med att artiklarna är skrivna under ett valår. Under analysen av resultatet anses därför inte förekomsten av dessa ämnen som betydande i gestaltningen av just Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ. Av den anledningen har "val" och "opinionsmätning" inte analyserats på en djupare nivå men redovisas i resultatet för att ge läsaren en övergripande bild av empirin. När studien beskriver ett ämne som mest förekommande, innebär det mest förekommande utöver "val" och "opinionsmätning".

TABELL 1: Antal ämnesträffar samt antal artiklar

Politiskt parti	Totalt tilldelade ämnen	Total mängd artiklar
Feministiskt initiativ	172 st	103 st
Sverigedemokraterna	256 st	166 st
Båda partierna	428 st	269 st

Studien har fått en totalsumma på 428 stycken tilldelade ämnen på trots antalet artiklar endast är 269 stycken. Det beror på att en artikel har kunnat tilldelas fler ämnen. Det betyder att de procentandelar som presenteras i tabell 3 är räknade i förhållande till antal ämnesträffar och inte antal artiklar.

TABELL 2: Förekomst av ämne i förhållande till politiskt parti

F: Feminism
I: Invandring
U: Utbildning
E: Ekonomi

V: Vård
M: Miljö
PP: Partimedlems privatliv

O: Opinionsbildning
V: Val
A: Annat

Antal ämnesträffar fördelat på kategorier (antal)

Politiskt parti	F	I	U	E	V	M	PP	O	V	A	Totalt
Feministiskt initiativ	27	3	1	6	1	2	0	41	85	6	172 st
Sverigedemokraterna	3	48	4	32	4	0	4	35	104	22	256 st
Båda partier	30	51	5	38	5	2	4	76	188	28	428 st

TABELL 3: Förekomst av ämne i förhållande till politiskt parti

F: Feminism
I: Invandring
U: Utbildning
E: Ekonomi

V: Vård
M: Miljö
PP: Partimedlems privatliv

O: Opinionsbildning
V: Val
A: Annat

Antal ämnesträffar fördelat på kategorier (procent)

Politiskt parti	F	I	U	E	V	M	PP	O	V	A	Totalt
Feministiskt initiativ	16	2	1	3	1	1	0	24	49	3	100
Sverigedemokraterna	1	19	1,5	12,5	1,5	0	1,5	14	40	9	100
Båda partier	7	12	1	9	1	0,5	1	18	44	6,5	100

Den kvantitativa undersökningen visar att ämnet feminism oftast nämns i samband med Feministiskt initiativ. Det är en markant skillnad mot det ämne som kommer närmast, ekonomi. Ämnet invandring nämns oftast i samband med Sverigedemokraterna och även i detta fall är ekonomi nästkommande i frekvensordningen.

Resultatet visar alltså att de politiska kommentatorerna sammantaget oftast nämner partierna i samband med respektive profilämne. Partiernas ståndpunkter i övriga politiska sakfrågor presenteras i låg utsträckning av de politiska kommentatorerna.

TABELL 4: Förekomst av ämne i förhållande till politisk kommentator

F: Feminism
I: Invandring
U: Utbildning
E: Ekonomi

V: Vård
M: Miljö
PP: Partimedlems privatliv

O: Opinionsbildning
V: Val
A: Annat

Ämnesträffar fördelat på politisk kommentator (antal)

Politisk kommentator	F	I	U	E	V	M	PP	O	V	A	Totalt
Lena Mellin	12	15	2	9	2	2	1	17	49	16	125 st
K-G Bergström	0	8	2	8	2	0	2	24	35	5	86 st
Göran Eriksson	8	7	0	13	0	0	0	18	44	4	94 st
Ewa Stenberg	10	21	1	8	1	0	1	17	61	3	123 st
Samtliga	30	51	5	38	5	2	4	76	189	28	428 st

TABELL 5: Förekomst av ämne i förhållande till politisk kommentator

F: Feminism
I: Invandring
U: Utbildning
E: Ekonomi

V: Vård
M: Miljö
PP: Partimedlems privatliv

O: Opinionsbildning
V: Val
A: Annat

Ämnesträffar fördelat på politisk kommentator (procent)

Politisk kommentator	F	I	U	E	V	M	PP	O	V	A	Totalt
Lena Mellin	9,5	12	1,5	7	1,5	1,5	1	14	39	13	100
K-G Bergström	0	9,5	2	9,5	2	0	2	28	41	6	100
Göran Eriksson	8,5	7,5	0	14	0	0	0	19	47	4	100
Ewa Stenberg	8	17	1	6,5	1	0	1	14	49,5	2	100
Samtliga	7	12	1	9	1	0,5	1	18	44	6,5	100

De tre dominerande ämnena i de politiska kommentatorernas rapportering är feminism, ekonomi och invandring. Bortsett från K-G Bergström som inte skriver om feminism enligt denna undersökning så är dessa tre ämnen markant överrepresenterade i relation till övriga ämnen.

Tabell 5 förstärker därför ytterligare att politiska kommentatorer medverkar till att skapa bilden av Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ som enfrågepartier. Ekonomi är det enda ämne som utmärker sig utöver feminism och invandring. Det kan ge publiken en snäv bild av partiernas politik vilket kan förstärka bilden av att partierna inte engagerar sig i fler politiska sakfrågor.

De politiska kommentatorerna har i egenskap av medieaktörer en stark gestaltningsmakt vilket innebär att de som läser artiklarna blir påverkade i sin uppfattning av partierna utifrån hur de beskrivs av de politiska kommentatorerna (Boukes et al., 2015). Publiken lär därför med stor sannolikhet forma sig en bild av Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ utifrån de politiska kommentatorernas gestaltning. Då politiska kommentatorer ses som en expertkälla i förhållande till politiska sakfrågor är detta en bild som publiken till stor del kan tolka som korrekt och sanningsenlig (Beck, 1995).

6.1.2 Personifiering

TABELL 6: Förekomst av personifiering i förhållande till politiskt parti

Politiskt parti	Personifiering		Totalt	Artiklar
	Parti	Parti och person		
Feministiskt Initiativ	61 %	39 %	100 %	103 st
Sverigedemokraterna	67 %	33 %	100 %	166 st
Båda partierna	65 %	35 %	100 %	269 st

I empirin är Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ presenterade tillsammans med en partimedlem i ungefär en tredjedel av artiklarna. Personifiering är alltså inte dominant förekommande.

TABELL 7: Förekomst av personifiering i förhållande till politisk kommentator

Politiskt parti	Personifiering		Totalt	Artiklar
	Parti	Parti och person		
Lena Mellin	63 %	37 %	100 %	83 st
K-G Bergström	60 %	40 %	100 %	55 st
Göran Eriksson	67 %	33 %	100 %	57 st
Ewa Stenberg	69 %	31 %	100 %	74 st
Samtliga	65 %	35 %	100 %	269 st

Resultatet visar att K-G Bergström i störst utsträckning skriver om partierna i samband med att han även nämner enskilda individer i sina artiklar än övriga politiska kommentatorer. Lena Mellin är nästkommande, följt av Göran Eriksson. Ewa Stenberg som är den politiska kommentator som mest sällan skriver om partierna i samband med en eller flera enskilda individer.

Resultatet visar dock väldigt små skillnader mellan de politiska kommentatorernas sätt att personifiera eller inte personifiera i sina artiklar vilket gör det möjligt att konstatera att de arbetar på liknande sätt. De politiska kommentatorerna verkar inte ha någon avsikt att personifiera partierna i stor utsträckning. De har ett enhetligt sätt att beskriva partierna på, nämligen framförallt som politiska partier och inte med enbart en eller flera frontfigurer.

Vid de tillfällen då personifiering görs går det att urskilja en förekomst av symboler i samband med de personer som framställs. Ett mer utvecklat resonemang om symbolernas funktion presenteras i den semiotiska analysen.

6.2 Semiotisk analys

6.2.1 Metaforer

Att beskriva ett fenomen med hjälp av metaforer innebär att man använder termer från andra fenomen, som kan kännas mer bekanta, och på så vis göra ett icke bekant fenomen begripligt (Fiske, 2010).

Studiens kvalitativa urval visar en genomgående förekomst av metaforer hos samtliga politiska kommentatorer, inte minst i samband med de partier studien ämnar undersöka. Metaforerna kan ofta urskiljas i samband med beskrivningar av hur politiska debatter och valrörelser utvecklats, exempelvis hur det "hettat till" eller hur "temperaturen höjts".

Det som är utmärkande är hur metaforerna i många avseenden bidrar till att nästintill förlöjliga ett parti eller en partimedlem. Detta gäller både ställningstaganden i politiska sakfrågor samt i personliga framträdanden av politiska partiets medlemmar. Ett exempel på där det personliga framträdandet förlöjligas med hjälp av en metafor är när Gudrun Schymans valkampanj beskrivs som en underhållningsturné:

Gudrun Schymans feministiska roadshow - hon turnerar intensivt som ett dansband - börjar få ordentligt genomslag i opinionen. (SvD, 2014)

Ett exempel där politiska ställningstaganden förlöjligas i samband med förekomsten av en metafor är när Jimmie Åkessons användning av politiska begrepp beskrivs på följande sätt:

SD-ledaren försökte hålla lite socker i botten på den ganska beska medicinen genom att ge gamla svenska begrepp en ny innebörd. Som human flyktingpolitik. (DN, 2014)

Nedan följer fler exempel på hur Sverigedemokraterna och Jimmie Åkesson gestaltas med metaforer.

Till sist tycker inte Jimmie Åkesson att man kan säga att det var bättre förr. Det kan vara en kalldusch för hans väljare som ofta lever i den föreställningen. (Aftonbladet, 2014)

För första gången riskerar SD-ledaren Jimmie Åkesson att bränna fingrarna. (Aftonbladet, 2014)

Metaforer förekommer också flitigt i samband med värdering av politiska partiers värdegrund. Ett exempel på det är hur en artikel inför valet till Europaparlamentet beskriver Sverigedemokraterna som ett av Europas främlingsfientliga partier, följt av en uppmaning till läsarna med formuleringen "Rösta i maj. Och inte på de mörka krafterna" (Aftonbladet, 2014).

Att använda ordet "mörka" kan anspela på det onda vilket placerar Sverigedemokraterna på den onda sidan av politiken. Artikeln kan anses uppmana publiken att inte rösta på Sverigedemokraterna, som utövar ond politik i Europa.

Ett annat exempel på hur metaforen förstärker en värdering av det politiska partiet är en citat om Feministiskt initiativ inför riksdagsvalet:

Deras gräsrotsvalrörelse har redan burit frukt och det kan, om trenden fortsätter de närmaste dagarna, göra dem till riksdagens nionde parti. (Aftonbladet, 2014)

Ett träd som bär frukt kan uppfattas som ett friskt träd, vilket innebär att den valrörelse som beskrivs i texten med metaforer är frisk.

6.2.2 Symboler

Symboler är något som givits betydelse genom att det är vedertaget och överenskommet mellan människor. (Fiske 2010). Under bearbetningen av det kvalitativa urvalet kunde det urskiljas symboler i samtliga politiska kommentatorers skriftspråk.

Symbolerna beskriver i vissa fall en känslomässig upplevelse. Exempelvis förekommer symbolen "plågsamt" som används för att beskriva hur den politiska kommentatorn upplevde situationen när Sverigedemokraternas ledare Jimmie Åkesson besvarade frågor om flyktingpolitik (Aftonbladet, 2014). Ordet plågsamt som symbol kan tolkas som den fysiska smärta en människa kan uppleva. Det antyder att den politiska kommentatorn lider av att lyssna på den sverigedemokratiska partiledaren. Publiken påverkas då av en bild av att det inte är hälsosamt att lyssna på Jimmie Åkesson.

Symboler kan urskiljas i porträtteringen av Jimmy Åkesson på olika sätt. Exempelvis förekommer symbolen "skoningslös" som egenskap i samband med att Jimmy Åkesson talade om islamism och islamister på följande vis:

Jimmie Åkesson var om möjligt ännu mer skoningslös mot det han kallar islamism och islamister i sitt tal i gästhamnen i hemstaden Sölvesborg. (Expressen, 2014).

Skoningslöshet skulle även kunna tolkas som brutalitet eller total avsaknad av empati. Detta innebär att den politiska kommentatorn väljer att beskriva partiledaren med ett ord som är starkt förknippat med negativa associationer vilket kan skapa en negativ känsla hos publiken.

Möjligtvis kan det också skapa en positiv association. Samma symbol kan möjligtvis istället agera uppmuntrande i valsammanhang. För en publik som anser sig vara anhängare till ideologiska föreställningar som uppmuntrar till skoningslöshet gentemot just islamister och islamism skapar symbolen en positiv bild av partiledaren.

Jimmie Åkessons presenteras vid fler tillfällen i samband med symboler som kan skapa en negativ eller positiv association på samma sätt som symbolen ”skoningslöshet”. Exempel på det är följande citat som innehåller symbolen ”batong”:

Men lovade ännu mer batong mot brottsligheten senare i valrörelsen.
(Expressen, 2014)

Även Gudrun Schyman portätteras i samband med symboler i materialet. Ett exempel är ”Stormen Gudrun” (SvD, 2014). Detta kan, förutom att förknippas med Feministiskt initiativs ledares förnamn Gudrun, även härledas till den storm som döptes till Gudrun och i januari 2005 skapade enorma skador på skogsmark i södra Sverige (ne.se, 2015).

För en publik som är medveten om vad stormen Gudrun innebar i rent fysiska skador kan denna symbol få partiledaren som beskrivs som denna uppfattas som förstörande, omvälvande, skadande eller ödeläggande. Detta gäller även den politik och det politiska parti som partiledaren representerar.

Symboler förekommer även i samband med att den politiska kommentatorerna beskriver hur politiska partier möjligtvis ser på varandras politik. Ett exempel på det är hur Stefan Löfvens syn på Feministiskt initiativs politik jämförs med symbolen mardrömmar i följande citat. Symbolen mardrömmar kan indikera på olycka eller rädsla.

Båda förändringarna är negativa för Stefan Löfven, men det är Feministiskt initiativ som ger S-ledaren rosa mardrömmar. (SvD, 2014).

Som nämnt i den kvantitativa innehållsanalysen förekommer symboler flitigt i samband med personifiering. Att personifiera information om partierna genom att gestalta specifika personer med olika stilistiska grepp kan enligt tidigare forskning göra det lättare för publiken att ta till sig texten och engagera sig i den (Boukes et al., 2015). När symboler förekommer i detta sammanhang förstärks ytterligare den effekt som personifieringen kan ha på publiken. Det beror på att symbolers funktion i kommunikationsprocessen är att förstärka en betydelse för mottagaren genom att använda en av samhället gemensam mental föreställning (Fiske, 2010).

Det betyder att personifieringen funnen i denna studie, även om den existerar i en relativt låg utsträckning, har möjlighet att skapa en nära relation till sin publik tack vare förekomsten av stilistiska begrepp som symboler. Personifieringen får därför lite mer kraft och den gestaltning som de politiska kommentatorerna gör av partierna blir lättare för publiken att ta till sig och påverkas av.

6.2.3 Norm och avvikelse

Något som är vanligt förekommande i empirin är framställningen av de två politiska partierna som avvikande i förhållande till övriga aktörer i den svenska politiska sfären. Med avvikande menas att de ofta agerar oväntat och oförutsägbart, samt att de på olika sätt skiljer sig från den politiska normen (Fiske, 2010). Detta görs bland annat genom att ofta presentera partiernas låga opinionssiffror. Ett exempel på detta är hur en artikel beskriver Feministiskt initiativs inverkan på den politiska agendan i Almedalen:

Allt det här sker alltså runt ett parti som inte ens fanns i opinionsmätningarna för några månader sedan, som aldrig har klarat riksdagsspärren i en Sifomätning och som bara fick stöd av 2,8 procent i Expressens Demoskop-mätning på fredagen. (SvD, 2014)

Artikeln framställer händelsen i Almedalen som oväntad. Det framställs som omöjligt att ett parti som Feministiskt initiativ kan ha möjlighet att påverka övriga stora partier så pass mycket som det gjorde under den veckan. Vidare i samma artikel kan man läsa följande: "Skulle Fi kräva att få ministerposter i en S-ledd regering? Skulle Stefan Löfven låta dem få det?" (SvD, 2014). Detta gestaltar ytterligare Feministiskt initiativ som ett parti som inte bör kunna agera i samma regering som övriga, och vid artikelns publicering, aktiva riksdagspartier.

Sverigedemokraterna gestaltas ofta som avvikande genom sina partipolitiker. Ett exempel på det är en artikel som ägnar sig åt att beskriva Sverigedemokraternas partiledare Jimmy Åkesson som avvikande både i den politiska sfären men även det svenska samhället. Det tidigare görs på detta sätt:

Det var samme enfrågepolitiker som alltid som inledde raden av sommartal i själva valrörelsen. (Expressen, 2014)

Denna mening urskiljer Åkesson från övriga politiska kollegor genom att få det att låta självklart att han endast har en tydligt politisk profilfråga. I samma artikel särskiljs Åkesson från medlemmar i det svenska samhället genom att författaren skriver följande:

Att sen människor i nöd och förtryck bör få stanna i länder som vårt oavsett hur det går för dem i framtiden borde i och för sig vara en självklarhet för varje empatiskt sinnad svensk. Men så långt har inte Åkesson kommit i sin självkritik. (Expressen, 2014)

Även de politiska partiernas värdegrund gestaltas ofta i artiklar som avvikande i förhållande till andra politiska partier. Ett exempel är när en författare skriver om Feministiskt initiativs potentiella resultat i valet till Europaparlamentet:

Triumfen för gudrun Schyman, Soraya Post och de andra i Fi när deras parti blir det första med feminism som huvudfråga att ta plats i EU-parlamentet. (DN, 2014)

Denna typ av gestaltning sker även i samband med Sverigedemokraterna. Ett exempel på det är följande citat:

Det finns inget annat parti som tycker att fattiga romer som tigger utanför matvaruaffärerna är ett av Sveriges största samhällsproblem och därför bör bli en stor fråga i valet. (DN, 2014).

När partierna gestaltas som avvikande i det politiska klimatet skapas en grund för att partierna inte bara uppfattas som snäva i politiska sakfrågor utan även som relativt extrema i sina åsikter och tillvägagångssätt. Detta sker utan att publiken egentligen får någon information om partiernas åsikter och tillvägagångssätt, utan enbart blir presenterade för en text som konstruerar den bilden åt dem.

På grund av de politiska kommentatorernas expertstämpel kan bilden av Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ som avvikande uppfattas som trovärdig och sann.

6.2.4 Konventionalisering

Konventionalisering är den process där koder som är okonventionella normaliseras och accepteras av majoriteten som konventionella, alltså normer, det som är accepterat och vedertaget inom kulturen (Fiske, 2010).

När konventionalisering förekommer så är det exempelvis i sammanhang där Sverigedemokraterna anses ha en partipolitik som kan förknippas med borgerlig politik. Den politiska kommentatorn skriver vid olika tillfällen:

Eftersom SD oftare röstar på samma sätt som de borgerliga så borde de ha större möjligheter att få genomslag som vågmästare med en rödgrön minoritetsregering. (SvD, 2014)

Det vore möjligt i vissa fall, då Sverigedemokraterna och de borgerliga har samma uppfattning om förslag i budgetpropositionen. (SvD, 2014)

Att konventionalisera Sverigedemokraternas partipolitik och till viss del likställa den med den borgerliga politiken konventionaliserar, alltså normaliserar, en eventuell röst på Sverigedemokraterna för publiken. Något som i andra fall, med denna studie som grund, kan konstateras som ett avvikande beteende.

Feministiskt initiativ slås på liknande sätt ihop med andra politiska partier och konventionaliseras således i det politiska klimatet. Ett exempel är följande citat:

Den här gången vinner den rödgrön-rosa sidan – Socialdemokraterna, Vänsterpartiet, Miljöpartiet och Feministiskt initiativ – en förkrossande seger med dryga 51 procent, medan de fyra borgerliga verkar stanna runt 36. (SvD, 2014).

6.2.5 Värde

Som tidigare nämnt konventionaliseras i vissa fall partiernas avvikande politik i relation till den politiska normen som övriga politiska partier står för. Men det finns också delar av artiklar som påvisar partiernas politik genom att beskriva vad den inte är i förhållande till andra partier. Bland annat beskrivs Sverigedemokraternas och Feministiskt initiativs politik som "eld och vatten" (SvD, 2014), vilket talar om för publiken att Sverigedemokraterna inte är vad Feministiskt initiativ är, och tvärtom.

Ett annat exempel på när Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ ställs mot varandra är följande citat av samma politiska kommentator men i separata artiklar:

Partierna är varandras ideologiska motpoler och de skulle förstås ha höjt temperaturen på slutdebatten ytterligare. (SvD, 2014)

Men enligt SvD/Sifos väljarbarometer inför EU-valet gör både Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ – från varsin politisk kant – entré i Europaparlamentet. (SvD, 2014)

Några artiklar gestaltar även partiernas politiska värdegrund genom att poängtera vilka deras motståndare eller fiender tycks vara. Ett exempel på detta är hur Sverigedemokraterna i en artikel beskrivs som "inte socialdemokrater" genom följande mening:

Jimmie Åkesson angrep Stefan Löfven (S) upprepade gånger under talet, han framstod mer som en huvudmotståndare än statsminister Reinfeldt (M). (DN, 2014)

Följande citat från samma politiska kommentator men i en annan artikel visar även förekomsten av det semiotiska greppet värde:

Det är pinsamt för Fredrik Reinfeldt som investerat mycket förtroende i att ta avstånd från Sverigedemokraternas politik och människosyn. (DN, 2014)

Konventionalisering sker i så låg utsträckning enligt denna studie att det är mer troligt att ett värde har större påverkan på gestaltningen. Det många fler exempel i denna studie som visar hur Feministiskt initiativ och Sverigedemokraterna tillskrivs sin betydelse genom att särskiljas från varandra och andra partier.

Ur det semiotiska perspektivet bidrar värde till att beskriva Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ som avvikande i en betydligt större utsträckning än vad konventionaliseringen gestaltar det motsatta. De politiska kommentatorerna verkar även med detta verktyg gestalta de politiska partierna ur ett ensidigt perspektiv med låga förutsättningar för publiken att själva kunna skaffa sig en uppfattning om partiets verksamhet.

6.2.6 Myter

Ovanstående verktyg skapar tillsammans en myt om Feministiskt initiativ och Sverigedemokraterna, det vill säga en kulturs sätt att tänka, förstå och prata om ett fenomen eller objekt (Fiske, 2010). Med hjälp av metaforer, värden, normer, symboler och konventionalisering gestaltar de politiska kommentatorerna Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ på ett sätt som av publiken kan uppfattas som självklart. Med andra ord bidrar de politiska kommentatorerna till den myt om dessa två politiska partier som publiken sedan bildar sin politiska uppfattning utifrån.

I myten om Sverigedemokraterna beskrivs de som ett parti med en partiledare som är ”skoningslös” och en ”enfrågepolitiker” samt icke tillhörande gruppen ”empatisk svensk”. Partiet framställs också som ”motståndare” till Socialdemokraterna och Fredrik Reinfeldt samt som ett främlingsfientligt parti och därmed en av Europas ”mörka krafter”.

Myten om Feministiskt initiativ säger att partiet ger Stefan Löfven ”rosa mardrömmar”, har en partiledare som kan liknas med ”Stormen Gudrun” och driver en valkampanj vilken kan liknas med en ”roadshow”. De beskrivs även hur feminismens intågande i Europaparlamentet är en ”triumf”.

Vidare beskrivs Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ som varandras motsatser i form av ”eld och vatten” samt ”ideologiska motpoler”.

Den myt som skapas av politiska kommentatorer om Feministiskt initiativ och Sverigedemokraterna är således att de är partier som innehar ett antal egenskaper. Dessa egenskaper är snävhet gällande politiska sakfrågor, avvikande politisk värdegrund och agerande samt avvikande politiska medlemmar.

6.2.7 Metonymi

Denna studie har visat att de politiska partierna gestaltas på samma vis av alla fyra politiska kommentatorer. Det innebär att publiken, från dessa fyra journalister, aldrig presenteras för partierna ur mer än en vinkel. Den enhetliga myt som gestaltas i media skulle även kunna förklaras som en förekomst av det semiotiska begreppet metonymi, ett begrepp som beskriver hur till exempel ett fenomen gestaltas genom att presentera endast en del av det och inte fenomenet i sin helhet (Fiske, 2010).

Detta gör de politiska kommentatorerna genom att inte låta partiernas fullständiga politik och verksamhet presenteras i artiklarna. De politiska partierna tenderas genomgående och enhetligt att skrivas om i samband med en eller två specifika politiska sakfrågor. De beskrivs också enligt denna studies resultat med ett avvikande beteende.

Metonymer fungerar genom att verka sanningsenliga och fullständiga för mottagaren vilket gör att den del av de politiska partierna som presenteras för publiken med stor sannolikhet kommer uppfattas som representativ för de politiska partiernas verksamhet (Fiske, 2010). Det gör att publiken troligen inte ifrågasätter bilden av partierna, utan ser metonymerna som just fullständiga.

Om de politiska kommentatorerna ständigt bidrar tillsammans metonym i sin gestaltning av de politiska partierna, vilket denna studie visar, så blir publiken aldrig presenterad för någon form av helhet i de politiska partiernas verksamhet. Den metonym som publiken presenteras för kommer anses som fullständig och verklig eftersom den presenteras av en expertgrupp inom politik, en grupp som innehar hög grad av tillit och förtroende.

6.2.8 Breda koder

Breda koder är de koder som är riktade mot en bred publik och används ofta av massmedia. Breda koder kräver ingen särskild förkunskap för att förstås och förståelsen för dessa är ofta grundad i publikens delade kultur (Fiske, 2010).

De politiska kommentatorernas artiklar präglas genomgående av breda koder. Detta kan urskiljas i både rubriker och text, som exempelvis "Framgångar har fått SD att höja tonläget" (DN, 2014). Att höja tonläget är ett vedertaget begrepp inom det svenska språket och innebörden av detta agerande kan anses som tydlig inom kulturen som artikeln är publicerad i.

Alltså blir myten, skapad av politiska kommentatorer, presenteras överlag med hjälp av breda koder. Det gör att större delen av samhället har möjlighet att uppfatta de koder som myten består av och därmed ta dem till sig. De politiska kommentatorerna använder sig av ett språk som kan förstås av en bred publik och därför ha möjlighet att påverka många individers uppfattning av partierna.

Politiska kommentatorer lockar en bred publik med sin berättarteknik, sitt kändisskap och sitt expertframträdande (McNair, 2000). När många av samhällets medborgare läser artiklar skrivna av politiska kommentatorer och dessutom har möjlighet att ta till sig den på ett enkelt sätt är möjligheten stor att det som gestaltas av politiska kommentatorer blir den uppfattning som av många i samhället uppfattar som sanningsenlig.

6.3 Mediegestaltning

6.3.1 Framing

Genom att studera de politiska kommentatorernas rapportering med semiotik har denna undersökning funnit en tydlig framingprocess, det vill säga att Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ tillskrivs en betydelse med hjälp av en textuell inramning (Tuchman, 1978). Enligt Tuchman (1978) sker framingprocessen inte enbart i medieaktörens verksamhet utan i ett socialt och kulturellt samspel mellan medieaktörerna och publiken.

Den textuella inramningen som sker kring Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ kan därför tolkas som ett resultat av den nyhetsvärdering som idag präglas av vinstinnes och strävan efter högt läsarantal (Strömbäck, 2009). Det kan betyda att de

politiska kommentatorerna ramar in de politiska partierna på det sätt som publiken förväntar sig, och kanske till och med önskar. Enligt McChesney (1999) skulle denna inramning även utgå utifrån vad mäktiga aktörer har för intresse i vad publiken får ta del av.

6.3.2 Gestaltningmakt

De semiotiska grepp som enligt denna studie förekommer i de politiska kommentatorernas rapportering visar att publiken bör ha lätt att ta till sig texten och informationen. Förekomsten av till exempel symboler och metaforer i relation till Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ gör att publiken får både konkreta exempel av och känslomässiga associationer till partiernas politik och verksamhet.

Med den semiotiska textanalysen som grund kan man hävda att de politiska kommentatorerna med sitt språk bidrar till att deras gestaltningmakt är stark (Boukes et al., 2015; Kühne & Schenker, 2015). De politiska kommentatorernas gestaltning har därför stor möjlighet att styra över publikens tankar, och i vissa fall handlingar, kopplade till Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ (Strömbäck, 2009).

6.3.3 Dagordningmakt

Denna studie visar att de politiska kommentatorernas gestaltning av Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ kan anses vara metonymer. Att som medieaktör belysa något särskilt för sin publik innebär också att påverka en dagordning, vilket i denna studie är en politisk dagordning (McCombs & Shaw, 1972). Att de politiska kommentatorernas gestaltning av de politiska partier inte är fullständig kan således innebära att de belyser den del av partiernas politik och verksamhet som de anser är mest intressant och bör uppmärksammas. Det innebär att de bidrar till den politiska dagordningen och ger publiken en hänvisning om vad de bör intressera sig för i förhållande till Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ.

7 Slutdiskussion

Detta avsnitt sammanfattar först vad analysen har kommit fram till och fortsätter sedan med att kortfattat svara på studiens problemformulering. Avsnittets sista del innehåller även förslag till vidare forskning.

Partierna som studeras i denna studie nämns oftast i samband med sina respektive profilfrågor, feminism och invandring. Det ämne som är mest dominerande i den rapportering som görs av politiska kommentatorer är, förutom feminism och invandring, ekonomi. Det innebär att övriga politiska sakfrågor är frånvarande i stor utsträckning.

De politiska kommentatorerna personifierar inte de politiska partierna i stor utsträckning enligt denna studie. När personifieringen görs förstärks den dock med hjälp av semiotiska grepp och framförallt symboler. Symboler som stilistiskt grepp gör det möjligt för personifieringen att ha en relativt stark inverkan på publiken trots att den inte förekommer ofta.

Symboler fungerar även som förstärkande av de politiska kommentatorernas gestaltningsmakt genom att bidra med exempel av samt associera till känslor kring de politiska partierna. Även det semiotiska greppet metafor bidrar till denna process.

Denna studie visar även att de politiska partierna och dess partimedlemmar ofta förlöjligas med hjälp av metaforer vilket skapar möjlighet för läsarna att uppfatta dessa som löjliga i förhållande till den politiska normen. Även denna stilistiska, semiotiska förstärkning gör det lättare för publiken att ta till sig budskapet som de politiska kommentatorernas gestaltning av de politiska partierna medför.

Feministiskt initiativ och Sverigedemokraterna gestaltas ibland som likställda de politiska partier de politiska kommentatorerna gestaltar som konventionella i det politiska klimatet. I desto större utsträckning gestaltas de dock som avvikande i det politiska klimatet. De politiska kommentatorernas expertstämpel bidrar till att denna avvikande roll uppfattas av publiken som sann. Vidare blir denna gestaltning inte ifrågasatt av publiken och de får svårt att skapa sig en opartisk bild av partierna.

Även det semiotiska greppet värde bidrar till att gestalta de politiska partierna som avvikande i sin politik och verksamhet. Det beror på att både Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ gestaltas kontrasterande till andra politiska partier, bland annat varandra.

De semiotiska greppen skapar gemensamt en myt om partierna som bärare av egenskaper som snävhet i förhållande till politiska sakfrågor, avvikande politisk värdegrund och agerande samt avvikande politiska medlemmar. Myten presenteras med hjälp av breda koder som når ut till en bred publik.

Myten presenterar bara en del av de politiska partiernas verksamhet vilket gör att presentationen byggs upp av en enhetlig metonym. De politiska kommentatorernas expertroll gör att denna metonym ändå har möjlighet att uppfattas som fullständig och sanningsenlig av publiken.

Att en myt skapas med hjälp av de politiska kommentatorernas rapportering kan ses som en del av framingprocessen. Vidare innebär det att den gestaltning som de politiska kommentatorerna står för sker i ett samspel med sin publik. Utifrån perspektivet att medieaktörer har en stark gestaltningsmakt kan publiken ses som mindre dominant i samspelet i relation till de politiska kommentatorerna. Denna studie visar att de politiska kommentatorerna verkar ha en stark gestaltningsmakt vilket skapar en sådan maktfördelning i framingprocessen.

Eftersom politiska kommentatorer enligt denna studie även har makt över den politiska dagordningen minskar möjligheten för publiken att delta i framingprocessen på samma villkor som de politiska kommentatorerna. Publiken ges endast möjlighet att ta ställning till den politik som presenteras av de politiska kommentatorerna i form av metonymer vilket utelämnar en stor del av de politiska partiernas politik och verksamhet.

7.1 Svar på frågeställningar

Politiska kommentatorer lyfter fram Sverigedemokraternas och Feministiskt initiativs profilfrågor i stor utsträckning. Det enda politiska ämne som även återkommer frekvent är ekonomi. Partiernas politiska ställningstagande kan därför betraktas som snävt.

I ungefär en tredjedel av artiklarna personifierar de politiska kommentatorerna Sverigedemokraterna och Feministiskt initiativ. Partierna beskrivs oftast i egenskap av partier. När personifiering sker så görs detta med hjälp av symboler, vilket kan förstärka läsarnas mentala föreställning av partierna.

Metaforer förekommer i samband med att de politiska kommentatorerna förlöjligar och värdesätter partimedlemmar och partiets politik. Partierna gestaltas som avvikande i förhållande till annan politik i det svenska samhället, både vad gäller agerande, politisk värdegrund och politiska medlemmar. Konventionalisering av partierna sker i väldigt låg utsträckning och de ställs oftare i kontrast till övriga politiska partier på ett sätt som ytterligare förstärker framställandet av avvikelse.

De semiotiska greppen skapar tillsammans en myt om partierna med egenskaper som snävhet i förhållande till politiska sakfrågor, avvikande politisk värdegrund och agerande samt avvikande politiska medlemmar. Myten gestaltas med breda koder och kan därför uppfattas av större delen av samhället. Vidare är myten inte en fullständig presentation av de politiska partiernas politik och verksamhet vilket gör att den kan påstås vara en metonym. Huruvida utformningen av denna metonym är påverkad av mäktiga samhällseliga aktörers vinstintressen skulle vara intressant för vidare studier.

Således gestaltar politiska kommentatorer Feministiskt initiativ och Sverigedemokraterna som enfrågepartier och avvikande i det svenska politiska klimatet, samt som varandras ideologiska motpoler – som eld och vatten. Ett budskap som med stor sannolikhet påverkar sin publiks uppfattning om partierna tack vare de politiska kommentatorernas gestaltnings- och dagordningsmakt i framingprocessen.

7.2 Vidare forskning

I vilken utsträckning ovan visade påverkan sker och vilka konsekvenser det eventuellt får skulle kunna studeras med en publikstudie. Det hade ytterligare varit en intressant utveckling av kunskapen denna undersökning fått fram. Det hade varit intressant att genomföra detta med hjälp av kvalitativa intervjuer.

Ytterligare en intressant utveckling av studien hade varit att genomföra kvalitativa intervjuer med de politiska kommentatorerna för att få en vidare förståelse för hur deras arbete faktiskt går till. En sådan studie hade även kunnat komplettera denna studie med kunskap om vilken gestaltning de vill göra av politiska partier samt vilken gestaltning de vill undvika.

Referenser

Tryckta källor

- Arvidsson, P., & Rosengren, K. E. (2002). *Sociologisk metodik*. Malmö: Liber.
- Beck, U. (1995). *Att uppfinna det politiska*. Göteborg: Daidalos AB.
- Boomgaarden, H. G., Boukes, M., Moorman, M., & de Vreese, C. H. (2015) Political News with a Personal Touch: How Human Interest Framing Indirectly Affects Policy Attitudes. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 92:1, 121-141. DOI: 10.1177/1077699014558554.
- Bryman, A. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber.
- Ekström, M., & Larsson, L. Å. (2011). *Metoder i Kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur AB.
- Fiske, J. (2010). *Kommunikationsteorier. En introduktion*. Finland: Bookwell.
- Giddens, A. (2007). *Sociologi*. Lund: Studentlitteratur AB.
- Hedman, U. (2011) *Läsvanestudien 1986-2010 – en tabellrapport*. Göteborgs universitet. Institutionen för journalistik, medier och kommunikation.
- Kühne R., & Schemer, C. (2015) The Emotional Effects of New Frames on Information Processing and Opinion Formation. *Communication Research*, 42:3, 387-407. DOI: 10.1177/0093650213514599
- Levendusky, S. M. (2013). Why Do Partisan Media Polarize Viewers? *American Journal of Political Science*, 57:3, 611-623, <http://www.jstor.org/stable/23496642>
- McChesney, R. W. (1999). *Rich media, poor democracy. Communication politics in dubious times*. New York: The New Press.
- McComb, M. E., & Shaw, D. L. (1972) The Agenda-Setting Function of Mass Media. *The Public Opinion Quarterly*, 36:2, 176-187. DOI:10.1086/267990
- McNair, B. (2000). *Journalism and democracy. An evaluation of the political public sphere*. London: Routledge.
- Nord, L., & Strömbäck, J. (2009). *Väljarna, partierna och medierna. En studie av politisk kommunikation i valrörelsen 2006*. Stockholm: SNS förlag.
- Nord, L., & Stúr, E. (2009). *Tyckandets tid: Journalistik, kommentar, valrörelse*. Stockholm: SIMO.
- Strömbäck, J. (2009). *Makt, medier och samhälle. En introduktion till politisk kommunikation*. Stockholm: SNS förlag.
- Tuchman, G. (1978). *Making news. A study in the Construction of Reality*. New York: The Free Press.

Elektroniska källor

feministisktinitiativ.se, (2015) *Vår politik – feministiskt initiativ*,
<http://feministisktinitiativ.se/politik/> hämtad 150417

ne.se, (2015) *Gudrun – uppslagsverk – NE*
<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/gudrun>, hämtad 150421

retriever.se, (2015) *Mediearkivet – Retriever*, <http://www.retriever-info.com/sv/category/news-archive/>, hämtad 150420

riksdagen.se, (2015) *Ordbok – riksdagen.se*, <https://www.riksdagen.se/sv/Sa-funkar-riksdagen/Ordbok/statsmakt/> hämtad 150422.

sverigedemokraterna.se, (2015) *Vår politik*, <https://sverigedemokraterna.se/var-politik/>
hämtad 150417

Bilagor

Bilaga A: Sökord

Första sökningen

- Lena Mellin AND Feministiskt initiativ
- Lena Mellin AND Sverigedemokraterna
- K-G Bergström AND Feministiskt initiativ
- K-G Bergström AND Sverigedemokraterna
- Göran Eriksson AND Feministiskt initiativ
- Göran Eriksson AND Sverigedemokraterna
- Ewa Stenberg AND Feministiskt initiativ
- Ewa Stenberg AND Sverigedemokraterna

Andra sökningen

- Lena Mellin AND fi AND f! NOT Feministiskt initiativ
- Lena Mellin AND sd NOT Sverigedemokraterna
- K-G Bergström AND fi AND f! NOT Feministiskt initiativ
- K-G Bergström AND sd NOT Sverigedemokraterna
- Göran Eriksson AND fi AND f! NOT Feministiskt initiativ
- Göran Eriksson AND sd NOT Sverigedemokraterna
- Ewa Stenberg AND fi AND f! NOT Feministiskt initiativ
- Ewa Stenberg AND sd NOT Sverigedemokraterna

Felstavningar

• Feministikst initiativ	• Sverigedemokraterna
• Feministist initiativ	• Sverigedemoraterna
• Feministiskt intiativ	• Sverigedemokratrna
• Feministiskt intiativ	• Sverigedemokratrna
• Feministisktinitiativ	• sverigedemokratarna
• Feminististinitiativ	• Sverige demokraterna
• Femministiskt initiativ	• Svergiedemoraterna
• Femenistiskt initiativ	• Sverigedemmokraterna

Sökningar på K-G Bergström fullständiga namn

- Karl-Gösta Bergström AND FI
- Karl-Gösta Bergström AND Feministiskt initiativ
- Karl-Gösta Bergström AND SD
- Karl-Gösta Bergström AND Sverigedemokraterna

Bilaga B: Kodmall för kvantitativ innehållsanalys

Innehåll

Vilken politik nämns i samband med Feministiskt initiativ och/eller Sverigedemokraterna?

- Feminism (F)
- Invandringspolitik (I)
- Utbildning (U)
- Ekonomi (E)
- Vård (VÅ)
- Miljö (M)
- Partimedlems privatliv (PP)
- Opinionsmätning (O)
- Val (VA)
- Annat (A)

Personifiering

Handlar artikeln om ett parti eller en person?

- Parti (PA)
- Person (PE)
- Både och (BÅDA)

Bilaga C: Analysmall för textanalys

- Gestaltas Sverigedemokraterna och Feminitisitk initiativ med metaforer, hur?
- Förekommer symboler i samband med gestaltning av Sverigedemokraterna och Feminitisitk initiativ, hur?
- Konventionaliseras Sverigedemokraternas och Feminitisitk initiativs ideologier, hur?
- Framställs Sverigedemokraternas och Feminitisitk initiativs ideologier som avvikande, hur?
- Beskrivs Sverigedemokraternas och Feminitisitk initiativs värde, hur?
- Skapas myter i gestaltningen av Sverigedemokraterna och Feminitisitk initiativ, hur?
- Gestaltas Sverigedemokraterna och Feminitisitk initiativ med smala eller breda koder?